

[Justitsministeren.]

siges at være vel hurtigt på ny at rejse spørgsmålet her i tinget; men på den anden side befinder vi os her på et område, hvor udviklingen er gået meget hastigt frem, og hvor der fra mange sider har været tilslutning til den liberalisering af reglerne, som har fundet sted. Jeg er derfor enig med hr. Poul Dam i, at der efter ophævelsen af forbuddet mod utugtige skrifter er god grund til nøje at følge og overveje udviklingen på det pågældende område, og jeg kan for så vidt besvare det stillede spørgsmål bekræftende, som muligheden for en ophævelse af forbuddet mod utugtige billeder naturligvis er gået ind i vore overvejelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Lene Christensen til justitsministeren:

„Vil ministeren undersøge, om der i forbindelse med demonstrationen ved den amerikanske ambassade lørdag den 27. april 1968 er anvendt vold fra politiets side i videre omfang end nødvendigt for at forhindre skade på ambassaden, og for at færdslen kunne afvikles, og vil ministeren i denne forbindelse oplyse indholdet af den instruks, der gælder for politiet i en sådan situation, og om denne instruks er ændret for nylig?“

Lene Christensen: Baggrunden for mit spørgsmål er, at vi på ny har set det danske politi gribe til anvendelse af vold i forbindelse med en lovlig demonstration. Jeg er naturligvis bekendt med finansminister Poul Møllers ekstreme indstilling til demonstrationer foran udenlandske ambassader, men jeg tillader mig alligevel at formode, at denne ultrakonservative holdning, der var sædvanlig i 1930'erne, ikke repræsenterer regeringens officielle opfattelse, og vil derfor spørge, om ikke ministeren finder tiden inde til at ændre politiets forholdsordrer i forbindelse med demonstrationer.

Jeg er fuldstændig klar over, at der i denne demonstration fandtes uheldige elementer; men det må være muligt at anvende metoder til opretholdelse af ordenen uden anvendelse af korporlig vold. En sådan gennempryglig af demonstranter, som vi var vidne til lørdag den 27. april, kan kun tjene til at

provokere de demonstrerende yderligere, og den tjener bestemt ikke til at bevare respekten for det danske politi.

Justitsministeren (*Thestrup*): I besvarelse af fru Lene Christensens spørgsmål kan jeg oplyse, at jeg har fået indberetninger og rapporter fra politidirektøren vedrørende demonstrationen den 27. f. m. ud for den amerikanske ambassade, og jeg kan efter en gennemgang af disse sige, at der ikke fra politiets side er anvendt magt i videre omfang end nødvendigt for at opretholde ordenen, derunder beskytte ambassaden og holde gaden ryddelig.

Jeg kan svare, at instruksen af 30. januar 1933 siger, at staven kun må benyttes:

„1. Når det er nødvendigt for at afværge personlig overlast mod vedkommende politimand selv eller andre eller for at afværge groft hærværk.

2. Ved anholdelse af farlige forbrydere, når politimanden har grund til at tro, at han ikke på anden måde kan sikre sig den pågældendes person.

3. Når det er nødvendigt, fordi nogen med magt søger at hindre en tjenestehandling, såsom når nogen søger at hindre politiet i at anholde en person eller søger at befri en anholdt.

4. Til fremtvingelse af lydighed over for en given befaling, hvis øjeblikkelige efterkommelse er en nødvendighed, og mod hvilken der gøres aktiv eller passiv modstand, som ikke på anden måde skønnes at kunne overvindes. I øvrigt må staven ikke benyttes til fremtvingelse af lydighed over for en befaling og end mindre i anledning af fornærmelse eller skældsord.

Ved brug af staven skal der slås på skuldre og arme.“

Jeg vil gerne tilføje, at den, der mener sig ulovligt behandlet ved den pågældende lejlighed, kan klage til politidirektøren eller til justitsministeren. Hvis man ikke mener, at en sådan klage bliver rigtigt behandlet, kan man klage herover til ombudsmanden.

Jeg vil yderligere tilføje, at den, der mener sig forurettet, for det første kan foretage anmeldelse af strafbar handling, vold, til statsadvokaten — igen med rekurs til ombudsmanden, hvis man ikke mener, at anmeldelsen er rigtigt behandlet. For det